

ter esse committenda. 6. Concipiendam indignationem contra eos, qui nos auertunt ab eleemosyna. Vix autem illa est sententia in Euāgeliō, quā p̄cipiat eleemosynam, ad quam hēc omnia referri non possint. Qua etiam ratione persuadebitum esse fugiendum, quia fugiendo vincitur: quia dolorem afferit: quia desperare debemus nobis facultatem suppetere posse ad tantum malum committendum, iuxta id Iosephi Gen. 39. quomodo possum locum malum facere? Ad quod fortitudine, & audacia nobis data fuit, nec non ita, vt aduersus pecatum insurgamus, quod verum est, & vnicum malum. Denique quia timendus est Deus, ne offendatur.

15.

XV. Conformatas vtriusque testamenti recte demonstratur, sūm quis docet, quod est in novo testamento p̄ id, quod in veteri accidit, sic enim plurimi Prophetiam adducunt, cui mysterium Euāngelicum applicant, & p̄adictionem cum euentu conferunt, vt cū ad mysterium resurrectionis declarandum illud Psalmus afferatur, non derelinques animam meam in inferno, &c.

16.

XVI. Syllogismus Rhetoricus ex Euāngelio, velatio Scripturē loco potest elici, vt probes, quod in eo p̄fertim intenditur, ita vt ipsa probatio ex Euāngelio duci valeat, vix enim illa veritas pro-

ponitur, quin syllogisticè concludi possit: itaque maior propostio cum sua probatione in animo concionatoris esse debet, post quam minor cum sua etiam probatione succedat, quae rem magis determinet, atque peculiariter attingat. Denique sequitur conclusio, quae sit loco epilogi: quod in Euāngelio natalis Christi declaratur, in quo canūt Angeli; Gloria in excelsis Deo, &c. Vnde sic concludas. Gloria Deo, & p̄a hominibus existit ex summo opere gratiae, quia Deus se summè hominibus communicat, & sua bonitatis, atque prouidentiae diutinas effundit, atqui tale opus est incarnationis, quod nobis in Natuitate manifestatur, ibi enim fit totus noster, vt nos faciat suos totos, ibi nostrarū miseria induit, vt nos miseria nostra exuat, & sine gloria induat, &c. Merito igitur canunt Angeli. Gloria in excelsis Deo, &c. Ad maioris confirmationem omnia seruunt, que de dignitate, & convenientia Incarnationis Theologi edisserunt, si- que ad minoris confirmationē singule partes Euāngelij de Natuitate.

Methodos alias in p̄senti omitto, tum quia vacua plena facta sunt, tum quia forsitan alias vñ- que ad centum artificia exhibitus sum, quibus ab unoquoque conciones facilis negotio patari, atque memoriter addisci possint.

Hæc sunt quæ circa Francisci Georgij Veneti problemata mihi dicenda visa sunt, quæ si viris doctis probari videro, dabo operam, vt in reliqua eiusdem Veneti problemata, tam quæ in totam Scripturam sacram, quam quæ in Platonicorum, Pythagoræorum, & Caballisticorum dogmatum confirmationem edidit, similes obseruationes, ac emendationes habeant: quod & in vniuersam eius harmoniam, (si Deus vitam roburque concederit,) quantum in nobis erit, p̄stare conabimur. Quæ verò huc vñque à nobis scripta sunt, tam in his problematibus, quām in alijs commentarijs, quæque scribentur impostherum, ea omnia iudicio S. R. E. libenter subjeçimus, & ad maiorem Dei gloriam, omniumque utilitatem cedant, vehementer exoptamus.

ERRATA CORRIGENDA.

Errores principiū à me deprehensi, qui typographi incuria in nostras ad problemata Veneti emendationes irrepererunt, vbi accentus Græcos, & puncta Hebreæ perperam omisita, mutata, vel multiplicata omisito, sicut & virgulas latinas vel omisitas, vel superflua, & similia. Itaque colum. 8 linea 6. lege Antichristus columnā 12. lin. 33. lege quæst. 66 col. 11. l. 41. lege Pagninus. col. 24. p̄o non reperio, lege reperio etiam, nam dictio p̄cedens 1172 finit. 133, quod inter alia significat Anfractus, col. 155 ad marginem non est legendus Dalinus, quia hic non scripta collectiones illas, quas laudo, sed Antonius Stephanus, Dalinus verò de porestate Abbatum, col. 23. l. 44 leg. e verbo reddidisse col. 316 l. 28. lege 138 col. 367. 1. 27 post temporibus scribere, seu lege, existima col. 373 l. 65. Hebraicus textus non bene fertur nam duo ultima verba וְהַבָּא בְּרִית primo loco scribi debuerunt, deinde perperam scribitur וְהַבָּא, quare lege 137 col. 379 l. 33. pro וְהַבָּא, lege, ex וְpro aliquipus, assumptus.